

Підгурська В. Ю., М. О. Устецька// Пріоритети розвитку початкової освіти в контексті становлення Нової української школи: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (24 березня 2021 року) / за заг. ред. Т.І. Шанскова – Житомир: ФО-П «Н.М.Левковець», 2021. – С. 19 – 23.

М. О. Устецька,
студентка ННІ педагогіки;
науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент
кафедри початкової освіти
та культури фахової мови **Підгурська В. Ю.**
(Житомирський державний університет
імені Івана Франка)

Storytelling як засіб розвитку комунікативної компетентності здобувачів освіти

Пріоритетним напрямком модернізації освіти є виховання різнобічно розвиненої особистості, яка прагне до реалізації всіх своїх можливостей і набуття ключових компетентностей. Для реалізації цього завдання слід оновити підходи до навчання. У навчальному процесі НУШ мають переважати інноваційні методи навчання.

Інноваційні методи навчання – це методи, які спрямовані на зростання ролі учня в навчальному процесі, зміщення центру навчального процесу від учителя до учня; можливість зворотного зв'язку вчителя з кожним учнем у процесі використання різноманітних навчальних технологій та ІКТ [2].

Український методист О. Пометун підкреслює, що "інновація означає новизну, перетворення, трансформацію; нововведення передбачає залучення чогось справді нового. Це передбачає залучення нового в мету й зміст уроку, використання сучасних методів і форм навчання й виховання, створення колективної роботи педагога й учня, поширення нових поглядів на навчання

й на весь освітній процес у цілому. Інновації самі не народжуються, вони виникають як результат наукових пошуків, спроб, досліджень, передового педагогічного досвіду та експериментів" [3].

Нова українська школа має на меті створити "новий зміст освіти, заснований на формуванні компетентностей, необхідних для успішної самореалізації в суспільстві" [1]. Саме тому НУШ робить акцент на інноваційних методах навчання. Серед них можна виділити: "Мозковий штурм", "Метод "Прес", "Асоціативний куш", "Карусель", "Акваріум", "Storytelling", "Ажурна пилка", "Займи позицію" та ін. У нашій статті ми зупинимось на аналізі інноваційного методу "Storytelling".

Низка вітчизняних та зарубіжних науковців досліджували проблему використання методу Storytelling, а саме: О. Караманова, М. Василичина, К. Симоненко, Е. Ерднієва, Н. Гущина, Egan K. Teachingasstorytelling та Rossier M. Narrative and Stories In Adult Teaching and Learning.

У перекладі з англійської "story" означає "історія", а "telling" – розповідати, отже, Storytelling – це розповідання історій. Уперше ця методика була розроблена, представлена широкій аудиторії та успішно випробувана на особистому досвіді головою міжнародної корпорації зі Сполучених Штатів ArmstrongInternational – Девідом Армстронгом. Його вважають батьком Storytelling. Під час створення цього методу Девід Армстронг враховував те, що історії більш виразні, цікаві, захоплюючі й набагато легше асоціюються з життєвим досвідом, аніж із правилами. Нам імпонує його думка про те, що "Найкращий спосіб презентувати власну ідею чи себе, передати знання чи мотивувати на діяльність – розповісти історію" [4].

Метод Storytelling є одним із сучасних інноваційних методів, який дає можливість учням засвоїти навчальний матеріал, представлений у вигляді цікавої, захоплюючої історії, сприяє розвитку комунікативної компетентності, показує унікальність уяви кожного здобувача освіти, дає можливість проявити активність та креативність. Основне завдання вчителів – прищепити учням жагу до здобуття знань, створити для них такі умови

навчання, при яких навчальна діяльність для них буде цікавою, ефективною, творчою, бажаною. При цьому всьому потрібно пам'ятати, що кожна дитина талановита й неповторна.

Метод Storytelling є універсальним, його можна використовувати на будь-якому уроці. Ознайомлювати дітей із методом розповідання історій можна вже в 1-му класі. Наприклад, на уроках з літературного читання. Найважливіше для вчителя – це зрозуміти своїх учнів і віднайти історії, які відповідають їхнім інтересам та життєвому досвіду. Для початку доречно буде запропонувати учням придумати кінцівку або ж початок запропонованої історії. Можливий варіант введення нових героїв в історію. На наступних етапах можна запропонувати учням скласти розповідь на вільну тему, використавши не менше 15 іменників чи дієслів, або ж скласти історію в парах, де будуть використані всі синоніми до слова "ходити". Героями їхніх історій можуть бути різні персонажі: люди, предмети, вигадані істоти, тварини, рослини, явища природи та ін.

Наведемо приклад використання методу Storytelling на уроці розвитку зв'язного мовлення в 3 класі. Учитель повідомляє учням про те, що на уроці вони будуть учитися створювати історії. Запропонувавши відгадати загадку, вчитель називає ім'я головних героїв майбутньої історії. Наступним етапом є створення історії за опорою. Після виконаної роботи відбувається активне обговорення написаного. Обов'язковою умовою використання Storytelling у початковій школі є його презентація та публікація. Можна скористатися вправою "Крісло автора" для обговорення змісту почутого. Чудовою та ефективною ідеєю буде створення власного "Щоденника письменника", а також можна розмістити історії учнів на стіні, створивши "Куточок історій", придумавши різні підзаголовки. Усі зазначенні види робіт сприяють збагаченню словникового запасу учнів, розвивають усне та писемне мовлення, розвивають ключові компетентності, зокрема комунікативні.

Сьогодні, коли діти мало читають художню літературу, мало спілкуються й багато часу проводять у віртуальному просторі, розвинути

їхню увагу, пам'ять і мислення, усне та писемне мовлення, а також виявити унікальність фантазії та творчого потенціалу кожної дитини ефективно допоможе саме цей неординарний метод навчання – Storytelling. Якщо правильно побудувати розповідь, то можна зачепити не розум і логіку, а саме емоції. Викликавши у слухача потрібні переживання, можна вивести його на певні висновки, а потім – підштовхнути до потрібних вчинків. Storytelling як метод навчання у школі має величезну практичну користь: легке засвоєння матеріалу, розвиток уваги, подолання страху публічного виступу, самопізнання. Тож не дивно, що з кожним роком він стає все більш популярним. Історії сприяють розвитку дружніх стосунків у класі чи групі. Учні в процесі розповіді взаємодіють один з одним, спілкуються, радяться, відбувається розвиток комунікативної сторони.

Storytelling є ефективним методом навчання дітей. Адже діти люблять слухати історії більше, ніж доповіді, описи чи визначення, тому що вони легше сприймаються [5, с. 12–16].

За допомогою методу Storytelling можна досягти важливих результатів: покращення загальної атмосфери в класі, зняття напруженості, створення невимушеної обстановки, а також він є простим і швидким шляхом установлення контакту між учителем та учнями, засобом привернення та утримання їх уваги. Вагома перевага Storytelling полягає в тому, що цей метод можна використовувати фактично на будь-якому уроці. Різноманітні історії будуть цілком доречні під час вивчення гуманітарних і природничих наук. Також доречним буде його застосування під час виховних годин.

Використання в практиці початкової школи методу Storytelling мотивує учнів до навчальної діяльності, пізнання чогось нового, незвичайного, сприяє їхньому загальному розвитку та усвідомленню мети своєї діяльності.

Список використаної літератури

1. Закон України "Про освіту". URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. Максимчук Г. М., Хом'як І. Д. Інтерактивні методи навчання української мови. *Дивослово*. 2012. № 8. С.18–21.
3. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. *Інтерактивні технології навчання*. Київ : А. С. К., 2004. 214 с.
4. [Сторітеллінг як один з ефективних методів викладання.](https://kumlk.kpi.ua/node/1410) URL:
<https://kumlk.kpi.ua/node/1410>
5. [Яковлева Е. А. Истории на миллион. Сторителлинг в библиотеках. Библиотека в школе. 2014. № 5/6 \(320–321\). С. 12–16.](#)